

חוק לתיקון פקודת הבנקאות, תשמ"ז-1955*

1. בסעיף 12(1) לפקודת הבנקאות, 1941, בסופה של פסקה (א), יוסף פסוק זה: תיקון סעיף 12
- "ואולם שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי, בצו, להפחית את שיעורי האגרה השנתית שישלם בנק שהוא חברה נכרית, במידה שהדבר יראה לו לאור היקף פעולת הבנק בישראל".
2. חוק זה יחול על האגרה המשתלמת ביום 15 באפריל שנת 1955 וביום 15 באפריל של כל שנה שלאחריה. תחולה

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ז' בכסלו תשמ"ז (22 בנובמבר 1955); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 241, תשמ"ז, עמ' 169.

1 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 69; ס"ח 150, תשי"ד, עמ' 88.

חוק המילווח (מוסדות כספיים), תשמ"ז-1955*

1. בחוק זה – הגדרות
- "מוסד כספי" – בנק כמשמעותו בפקודת הבנקאות, 1941;
- "שמרי ערך" – שמרי ערך שהוצאו בהתאם לחוק זה.
2. הממשלה תורשית בזה ללוות ממוסדות כספיים סכום שלא יעלה על המישה מיליון לירות ולהוציא למטרה זו שמרי ערך. סמכות ללוות
3. (א) שמרי הערך ייפדו ביום י' בהשגן תשכ"א (31 באוקטובר 1960).
- (ב) שמרי הערך ישאו ריבית בשיעור של שלושה למאה לשנה, שתשולם בשיעורים חצי שנתיים ביום 1 במאי וביום 1 בנובמבר של כל שנה מיום כ' באייר תשמ"ז (1 במאי 1956) ואילך.
- (ג) הממשלה רשאית לפני המועד הקבוע בסעיף קטן (א), לפדות בערכם הנקוב את כל שמרי הערך, או חלק יחסי שווה מכל שטר ושמר, לאחר מתן הודעה מוקדמת של שלושה חדשים לפחות בה ייקבע מועד הפדיון; ההודעה תפורסם ברשומות. ניתנה הודעה כאמור, לא ישאו שמרי הערך, או החלק היחסי של כל שטר ושמר, הכל לפי הענין, ריבית לאחר המועד שהממשלה קבעה כמועד לפדיון. פדיון, ריבית ושאר תנאים

* נתקבל בכנסת ביום ז' בכסלו תשמ"ז (22 בנובמבר 1955); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 248, תשמ"ז, עמ' 2.

1 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 69.